

היהודים החלו להתיישב באולנוב בוודאי עוד טרם הקמתו הרשמית של היישוב, הנקרא אז אולינה, שקיבל זכויות עירוניות לפי חוק מגדבורג מידי בעליו, סטניסלב אולינסקי, ב-1616. הם השתייכו לקבוצה של מקימי העיר, שהודות למיקומה המוצלח בסמוך לשפך הנהר טאנווה לנהר הסאן הפכה עד מהרה למרכז מלאכה ותעשייה חשוב לבניית אניות ושילוח הסחורות בנהר. הקהילה היהודית התפתחה פיתוח מואץ וכבר ב-1627 עמד לרשותה בית כנסת משלה.

אולנוב ניזוקה במחצית המאה הי"ז במלחמת שוודיה ומתקפת הקוזקים והמלחמה בצבאות בוגדן חמיילניצקי. מתקפת הקוזקים ב-1648 פגעה באופן מיוחד באוכלוסיה היהודית. לפי העדויות שנשתמרו, הקוזקים רצחו את כל יהודי אולנוב.

ואולם הקהילה הצליחה להשתקם במהירות. ב-1673 חיו באולנוב 103 יהודים. פחות או יותר באותה העת הקהילה היהודית הקימה את בית העלמין. הוא מוקם המרחק של קרוב לקילומטר צפונית-מזרחית לכיכר השוק, על חלקה בשטח של 1,282 הקטר.

ב-1765 הקהילה המקומית מנתה כבר 848 בני אדם, ומאה שנים מאוחר יותר, בשנת 1870, השתייכו אליה 2589 בני אדם, מתוכם 1250 חיו באולנוב עצמה. לקהילה היהודית באולנוב היו כפופים התושבים היהודים של היישובים הבאים: בייליניץ, בייליני, בורקי, בוקובינה, דומברוביצה, דומברובקה, דומוסטווה, גליניאנקה, גולצה, חוטה דרנגובסקה, יארוצ'ין, מיידאן יארוצ'ינסקי, קונטי, קוטיני, קליז'וב, קווי'נה מאלה, קווי'נה ווילקה, מיידאן גולצ'נסקי, מוסטקי, נאלפי, דפוטאטי, פישניצה, סטודז'ייניץ, שיפרקי, זולאקי, וולקה ביילינסקה, וולקה טאנייבסקה, זאז'צה, זדז'ארי.

העוני בעיר גדל בצורה ניכרת בראשית המאה הכ'. בין היהודים לנוצרים החלו להתרבות חיכוכים. ב-1905 התרחש פוגרום נגד היהודים, לאחר שעברה בעיר שמועה כי הם הכו בצלב. המצב הכלכלי הרע גרם לרבים, ובהם גם יהודים, לעזוב את העיר. המצב הורע עוד יותר במהלך מלחמת העולם הראשונה, כשמבנים רבים בעיר נהרסו והאוכלוסיה סבלה מרעב. לאחר 1918 אוכלוסיית אולנוב קטנה שוב בשל ההגירה ממנה.

במהלך מלחמת העולם השנייה עוד קברו בבית העלמין את הנפטרים ואת הנרצחים היהודים. בסתיו 1942 נטמנו בו גופותיהם של כמה עשרות יהודי אולנוב שנרצחו בידי הגרמנים במהלך גירוש יהודי העיר.

בית העלמין באולנוב, בדומה בתי עלמין יהודיים רבים אחרים, נחרב בידי הגרמנים, ואחרי 1945 מצבו הורע והמשיך.

בשנות ה-80 של המאה הכ' הודות ליוזמתו של הכומר המקומי יוזף לייזק, נערכו עבודות סדר בבית העלמין. תושבי אולנוב גידרו אותו וסילקו את צמחיית הפרא. בשער הכניסה ממוקם שלט בעברית ובפולנית, שתכנו:

"בית העלמין היהודי באולנוב. הוקם ב-1700. בית העלמין היהודי הגדול ביותר במחוז טארנובוז'ג. בבית העלמין נמצאות 150, לרוב מן המאה הי"ט. מוכר כאתר מורשת ותרבות החל מ-1984. שוקם הודות למאמציהם של התושבים ועיריית אולנוב". ב-1984 בית העלמין נרשם ברשימת האתרים לשימור תחת המספר A-287, בהחלטה מיום ה-21 בספטמבר 1984.

בבית העלמין נשתמרו לא יותר מ-200 מצבות. בעת עריכת רשימת מצאי שנתקימה ב-2016 בידי ד"ר אנדז'יי טז'צ'ינסקי ופאבל סיגובסקי עלה בידם לזהות את המצבה העתיקה ביותר במקום, המוצבת על קברו של נתנאל כץ, בן אברהם, שנפטר ביום ה-11 בפברואר 1681. הודות למעורבותו של ההסטוריון יאצק פרושיק נערכה רשימת מצאי של המצבות שנשתמרו. את הרשימה אפשר לראות בעמוד האינטרנט http://kehilalinks.jewishgen.org/kolbuszowa/ulanow/sl_ulanow.htm [גישה ב-22 בספטמבר 2020]. בשנת 2016 הוקם גם גדר אבן ונערכו עבודות סדר בבית העלמין.